सर्गः १२ सन्ध्याभ्रकपिशस्तत्र विराधो नाम राक्षसः ।
अतिष्ठन्मार्गमावृत्य रामस्येन्दोरिव ग्रहः ॥ २८ ॥
स जहार तयोर्मध्ये मैथिलीं लोकशोषणः । नभो
नभस्ययो र्वृष्टिमवग्रहदवान्तरे ॥ २९ ॥ तं विनि
ष्पिष्य काकुत्स्थौ पुरा दूषयति स्थलीं । गन्धेना
शुचिनाचेति वसुधायां निचखतुः ॥ ३० ॥

सन्ध्येति । विराधो नाम प्रसिद्धो राक्षसस्तत्र रामस्य मार्गं मावृत्यावरुध्यातिष्ठत् किं० विरां सन्ध्याया अभ्रमिव कपिशः कडारः कः कस्येव ग्रहो राहुरिन्दो श्चन्द्रस्येव सन्ध्येत्यादौ हापि योज्यम् ॥ २८ ॥ सइति । स विराधस्तयोरामलक्ष्मणयोर्मध्येमैथिलीं सीतां जहार हृतवान् कः कयोः कामिव अवग्रहोवृष्टिप्रतिबन्धो नभोनभस्ययोः श्रावणभाद्रयोरन्तरे मध्ये वृष्टिमिव किं० सः लोकं शोषयति सः ॥ २९ ॥ तमिति । च पुनः काकुत्स्थौ रामलक्ष्मणौ तं विराधं विनिष्पिष्य अशुचिनाऽपवित्रेण गन्धेन स्थलीं भूमिं पुरा दूषयतिदूषयिष्यति इति हेतोर्वसुधायां पृथिव्यां निचखतुः निचिक्षिपतुः ॥ ३० ॥